

SZÜLETÉS, TESTET ÖLTÉS ÉS HALÁL

A halál a tökéletlen és bűnös élet múlandóságát és tarthatatlanságát hivatott „tanítani”. A múlandóság megtapasztalása során feltámad az ember vágya az örök életre, a szenvedéseken keresztül megtanulja, hogy „ne kívánd másnak, amit magadnak sem kívánsz”. E tanuláshoz egyetlen testet öltés nem elegendő, hiszen ki kell égni a bűnnek azáltal, hogy az ember „megundorodjék” tőle. Az anyagi lét azért különlegesen jó iskola, mert éppen a változandósága és múlandósága folytán az emberszellem nem tud tartós kárt okozni saját magának, és a mindenségnek, ugyanakkor más ember által elszenvedi saját téves teremtésének (=bűn) hatásait, és előbb utóbb belátja, hogy a *szereetet az egyetlen útja a boldogságnak.*

A halál fájdalmas elválás és átalakulás, melynek hatalmas erejét, megrendítő voltát jól érzékelteti Megváltónk könnyekre fakadása Lázár sírjánál. (annak ellenére, hogy Jézus örök életbe vetett hite, tudása megkérdőjelezhetetlen). Mélyre süllyedt világok fejlődésének törvénye, mely dicső és tévelygő életet egyaránt a múlt „süllyesztőjébe” teszi. Egyrészt a feltámadás és örök lét iránti vágy felébresztését szolgálja, másrészt elválasztja ugyanazon szellem különböző életszerepeit egymástól, - biztosítván a sokoldalú tanulás és megtisztulás lehetőségét. Láthatjuk még így is számos embertársunknál az „*egyszer élünk, most használjunk ki mindent*” káros és makacs tévelygést mutató szemléletet.

Az eddigiekben láttuk tehát, hogy *az ember* hosszú és megátalkodott szembefordulás következtében *mélyre bukott paradicsomi szellem,* aki anyagi világban, *anyagi testben járja újra a szereetet iskoláját.* Bár a bukás mérhetetlenül hosszú folyamat volt, a visszatérés lényegesen rövidebb, de azért *nem mentes a fáradságos munkától és tanulástól.* A föld - mint világ - működése jó ideje tart, a fizikai síkon és az azt övező szférák szellemi világaival együtt. Gondoljunk csak ennek az iskolának alacsonyabb osztályaira, amikor ősemberként kellett megküzdenünk a számunkra vad és ellenséges, - sokszor félelmetes - természettel. De mi voltunk a vízözön által elpusztított elsüllyedt bűnös világ lakói, melyről csak töredékes emlékeink vannak (pl. Atlantisz), csak úgy mint egymással vad ellenségeskedésben élő barbár közösségek tagjai, akik kegyetlen mészárlással járó háborúskodásokban gyilkolták egymást.

Mindezzel csak azt kívántuk alátámasztani, hogy egyetlen földi élet nem elegendő a bűn levetkezéséhez, ahhoz testet öltések sorozatára van szükség. A **testet öltések** általában a földhöz tartozó szellemi szférákból történnek, és **igen fontos történései a szellem javulásának**. Egyrészt a korábban említett funkciója folytán, miszerint a tökéletlen szellemek egymástól elszenvedik mindazokat a tökéletlenségeket, melyekkel maguk is rendelkeznek, - ezáltal sokoldalú tapasztalathoz jutnak a bűntől való elforduláshoz. Másrészt az *anyagi test az az „univerzális nyelv”*, mely lehetővé teszi a különböző fejlettségű szellemek találkozását (akár egy családi közösségen belül), ami szintén igen fontos módszere a tanulásnak. A szellemvilágban ugyanis lehetetlen a jobb szellemekkel való érintkezés, - hacsak nem a magasabb szellem átmenetileg magára veszi az alacsonyabb világ „anyagát”, ami mindig nehéz és áldozatos tevékenység. A testet öltéseket magasabb, ún. védőszellemek szervezik, meghatározván nagyvonalakban a születendő ember sorsát és betöltendő feladatait. Téved azonban aki úgy gondolkodik, hogy „ráérek még a javulással, ha most nem, majd a következő életemben sikerül”. *Ez a testet öltés hatalmas kegyelmi ajándékának tékozlását jelenti, és súlyos következménnyel jár.* Jobb esetben sokkal keményebb és szenvedés teljesebb újabb testet öltés formájában, rosszabb esetben a testet öltés lehetőségének megvonásával és más (súlyos szenvedtető törvények hatálya alatti) megtöretéssel (kárhózzatörvény, pokol). Ilyen esetben rettenetes szenvedéseken keresztül vezet a hosszú út az újabb testet öltés lehetőségéig, amely testet öltés rövid pihenőt és megmártózást jelent a fényben akkor is, ha az ily módon megszülető emberek földi szemmel a legnehezebb sorsok elszenvedői (afrikai éhezők, indiai mérhetetlen nyomortelepek lakói, stb.). Minden egyes életnek messzemenő kihatása van az egyén további sorsára. Jézus nem véletlenül mondta például, hogy „aki fegyvert ragad, fegyver által fog elpusztulni..”. Gyilkosságok „ártatlan” áldozatai, háborúk „hősi halottai” igen nagy valószínűséggel valami ehhez hasonlót cselekedtek korábban. A teljes összefüggés ismerete azonban a földi ember előtt rejtve marad, mert ezzel is visszaélne.

A földi élet fő funkciója tehát a vezeklés és tanulás, és mint ilyen sorsdöntő fontossággal és értékkel bír (minden egyes élet). Kizárólag az egyénen (és nem körülményein) múlik, hogy lassan, vagy gyorsabban járja ki ezt az iskolát, melynek sikeres elvégzéséhez mérhetetlen sok segítséget kapunk. Hatalmas öröm és boldogság azoknak az osz-

tályrésze, akik kijárván ez alapfokú iskolát magasabb szellemi szférában folytathatják fejlődésüket. ***Ennek ellenére ők*** is egy-egy ***testet öltést vállalnak missziós szereppel***, hogy segítsenek valakin, vagy valakiken. Ők jelentik e világ sóját, ők az emberiség igazi szellemi vezetői akkor is ha bizonyos esetekben átlagos embereknek tűnnek, szenvedő élettel...

(*Mélyebb összefüggéseket ld. „Keresztény hittan útkeresőknek” c. letölthető könyvben*)